

Lodserne ere berettigede til at forblive ombord i det Skib, som de have lodset, og lodse det tilbage til det Sted, hvorfra de have lodset det, men ellers maa Lodserne ikke tage Returlodsninger, medmindre det sker efter Overenskomst mellem de vedkommende Lodserier, eller ingen Lodser ere tilstede paa Ankomststedet; dog skal vedkommende Minister, selv om ingen saadant Overenskomst er indgaaet, være bemyndiget til, hvor det findes hensigtsmæssigt, at bestemme, at 2 Lodserier skulle have gjenfærdig Ret til Returlodsning.

3die Kapitel.

Om Lodsningen.

§ 19.

Lodserne ere pligtige at oppasse de Søfarende og skulle desaarfaa, saa længe Søen er aaben, have Udfig paa passende Steder efter ankommende Skibe og paa første fra et Skib givet Signal efter Lods strax bestræbe sig for at komme ombord paa samme. Skulde Lodsen, naar et Skib kommer i Sigte, være i Livid, om dette havde gjort Signal efter Lods, er det desuagtet hans Pligt at gaa Skibet imøde.

Lodsen skal i Almindelighed først søge det ham nærmeste Skib, som gjør Lods-signal efter ham.

§ 20.

Ministeren skal være bemyndiget til at paabyde, naar saadant efter de stedlige Forhold findes hensigtsmæssigt, at de større Lodserier skulle holde Fartøier med Lodser stationerede paa passende Steder for hurtigere at kunne sende Lods til de Skibe, der gjøre Signal efter Lods. Hvor et Fyrskib kan benyttes, bør Saadant ske, og i saa Fald skal Lodseriet ikke bidrage til Udgifterne ved Skibet.

§ 21.

Den Skibsfører, som vil have Lods, skal derom betimeligen fra Skibet gjøre Signal.

Hvilket Signal der fra Skibene skal gives for Lods om Dagen og om Natten, bestemmes ved kongelig Anordning.

Naar Lodsen er kommen ombord, skal Lods-signalet strax borttages.

Naar en Skibsfører vil have Lods fra det Sted, hvorfra han gaar ud, skal han betimeligen forud bestille ham hos vedkommende Lodseri.

Kalder en Skibsfører ikke paa befaleet Maade Lods ombord, da ere Lodserne angeløse, hvis nogen Ulykke skulde indtræffe.

§ 22.

Enhver Lods skal, naar han forretter Lodsning, bære Lods-kilt, og paa det at de Søfarende kunne kjende Lods-fartøierne, skulle Lodserne stedse, naar de gaa ud paa Lodsning, i Fartøiets Stor-seil have rød Dug i hvidt Seil, og naar de ro, skulle de i Baaden føre en opreist Stage med Lods-slag.

Ligeledes skulle de, naar de tage ud at lodse, stedse være forsynede med Lodseriets ærlige Reglement og Tagt samt et Exemplar af denne Lov.

§ 23.

Den Skibsfører, der har gjort Signal efter Lods, skal, saavidt Omstændighederne tillade det, være forpligtet til, naar Lodsen ses at komme ud, strax at lade manøvrere saa passende med Skibet, at Lodsen snarest og bekvemst kan komme ombord, brase baf eller standse Farten i rette Tid og betids give fornødne paalidelige Slæbere til Lodsbaaden. Kommer Lodsen eller Lodsbaaden til Skade, enten fordi Slæberen, som blev given fra Skibet, springer, eller af anden Marsag, som kan tilregnes Skibsføreren, da er denne pligtig derfor at give Erstatning. 